EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2020 02 14
COM(2020) 54 final

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI

dėl statistikos, parengtos pagal Reglamentą (EB) Nr. 2150/2002 dėl atliekų statistikos, ir jos kokybės

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI

dėl statistikos, parengtos pagal Reglamentą (EB) Nr. 2150/2002 dėl atliekų statistikos, ir jos kokybės

TURINYS

1. Įvadas 2
2. Punktualumas ir savalaikiškumas 3
3. Išsamumas 3
4. Duomenų tikslumas 4
5. Palyginamumas 6
6. Įmonėms tenkanti našta 7
7. Rodiklių rengimas 7
8. Laimėjimai ir perspektyva 8

1. ĮVADAS

2002 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2150/2002 dėl atliekų statistikos[1] (toliau – Reglamentas) tikslas – kad būtų rengiama atliekų statistika. Atliekų apibrėžtis patenka į Direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų Atliekų pagrindų direktyva)[2] taikymo sritį. Reglamento 8 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad Komisija kas trejus metus Europos Parlamentui ir Tarybai pateiktų Reglamento įgyvendinimo ataskaitą (po pirmosios ataskaitos, kuri turėjo būti pateikta per penkerius metus nuo Reglamento įsigaliojimo). Pirmoji ataskaita paskelbta 2008 m.[3], antroji – 2011 m.[4], trečioji – 2014 m.[5], o ketvirtoji – 2016 m.[6]

Šioje ataskaitoje aptariama 2018 m. surinktų duomenų apie 2016 m. susidariusias ir apdorotas atliekas kokybė. Pagal Reglamentą turi būti renkami trejopi duomenys – apie atliekų susidarymą, apie atliekų apdorojimą ir apie atliekų apdorojimo įrenginius, pastaruosius suskirstant pagal klasifikatorių NUTS II.

Skirtingi nacionaliniai metodai ir kokybė

Reglamente nustatyta, kokie statistiniai duomenys turi būti teikiami ir kokia turi būti tų duomenų kokybė. Tačiau Reglamente valstybėms narėms paliekama galimybė pasirinkti konkretų atliekų statistikos rengimo metodą. Tai leidžia joms toliau taikyti savo duomenų rinkimo sistemas ir sumažinti Reglamentui įgyvendinti būtinus pokyčius. Duomenys renkami kas dvejus metus, lyginiais metais.

Be to, Reglamente (I priedo 7 skirsnyje) reikalaujama, kad valstybės narės kartu su duomenimis pateiktų ir kokybės ataskaitą. Šiose ataskaitose valstybės narės nurodo kokybės elementus, kurie dažniausiai naudojami Europos statistikos sistemoje[7] ir išdėstyti Komisijos reglamente (EB) Nr. 1445/2005 dėl atliekų statistikos kokybės[8].

Kokybės kontrolė

Nuo 2004 m., kai duomenys buvo renkami pirmą kartą, Komisija (Eurostatas) taiko veiksmingą dviejų etapų kokybės kontrolės sistemą, skirtą duomenims, kuriuos ji gauna iš valstybių narių, tikrinti.

Pirmajame etape, kai Komisijai pateikiami duomenys, ji per du mėnesius nuo pateikimo termino pabaigos atlieka greitą duomenų ir kokybės ataskaitų vertinimą. Šiame etape daugiausia tikrinamas naujų duomenų vidaus nuoseklumas ir jų pokyčiai per tam tikrą laiką. Analizė atliekama labai suvestiniu lygmeniu – taip siekiama nustatyti reikšmingas eilučių pertraukas ir patikrinti, ar duomenys tinkami skelbti. Paskui Komisija (Eurostatas) nusiunčia

---

1 OL L 332, 2002 12 9, p. 1.
2 OL L 312, 2008 11 22, p. 3.
3 KOM(2008) 355 galutinis, 2008 6 13.
4 KOM(2011) 131 galutinis, 2011 3 17.
5 COM(2014) 79 *final*, 2014 2 14.
6 COM(2016) 701 *final*, 2016 11 3.
7 Eurostato svetainė, skirta kokybės ataskaitoms: https:/ec.europa.eu/eurostat/web/quality/quality-reporting.
8 OL L 229, 2005 9 6, p. 6.

vertinimo ataskaitą duomenis pateikusiai valstybei narei. Toje vertinimo ataskaitoje gali būti prašoma pateikti paaiškinimą ir (arba) prireikus patikslinti duomenis.

Antrasis etapas – nuodugnus tvirtinimas. Šiame etape duomenys nagrinėjami išsamesniu lygmeniu (pvz., pagal ekonomikos sektorių arba atliekų kategoriją) ir lyginami šalių modeliai bei tendencijos. Tvirtinant duomenis atliekami tokie patikrinimai:

- kiekvienos ekonominės veiklos atliekų susidarymo šalyje vertės palyginimas su ankstesnių metų vertėmis;
- kiekvienos ekonominės veiklos duomenų palyginimas pagal šalis;
- šalyje susidariusių ir apdorotų kiekvienos kategorijos atliekų palyginimas;
- kryžminis patikrinimas su atliekų duomenimis pagal kitas duomenų pateikimo prievoles, kaip antai atitikties stebėsena pagal kitus su atliekomis susijusius teisės aktus.

Rezultatai lyginami su: i) šalių kokybės ataskaitomis; ii) pirmojo vertinimo etapo grįžtamąja informacija; iii) visais kitais turimais dokumentais (pvz., ankstesnių metų ataskaitų dokumentais). Tada rezultatai aptariami su šalimis. Šio išsamaus patvirtinimo tikslas – ne tik nustatyti neatitikimus, bet ir ilgainiui pagerinti duomenų kokybę.

Komisija (Eurostatas) toliau atnaujina Eurostato svetainėje skelbiamas metodines gaires ir toliau tobulina bei gerina duomenų kokybės kontrolės sistemą.

2. PUNKTUALUMAS IR SAVALAIKIŠKUMAS

Duomenys ir kokybės ataskaitos kas dvejus metus turi būti pateikti Komisijai (Eurostatui) per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų pabaigos[9].

Palyginti su ankstesniais metais, 2016 ataskaitiniais metais duomenų teikimo termino laikymasis nepasikeitė. Išsamius duomenų rinkinius ir kokybės ataskaitas laiku iš viso pateikė 23 valstybės narės ir dvi ELPA šalys. Dvi valstybės narės dalį savo duomenų atsiuntė vėluodamos mažiau kaip mėnesį. Penkios valstybės narės ir viena ELPA šalis duomenis ir kokybės ataskaitas pateikė praėjus daugiau kaip vienam mėnesiui nuo termino pabaigos. Dvi valstybės narės duomenų rinkinius pateikė praėjus daugiau nei devyniems mėnesiams nuo termino pabaigos.

Komisija (Eurostatas) skatina šalis peržiūrėti savo statistinių duomenų rengimo procedūras ir pateikti kokybiškus duomenis per nustatytus terminus.

Paskelbimas

2018 m. rugsėjo 14 d. Komisija (Eurostatas) Eurostato duomenų sklaidos duomenų bazėje paskelbė 2016 ataskaitinių metų duomenis apie atliekų susidarymą. Be to, 2018 m. rugsėjo

[9] Reglamento (EB) Nr. 2150/2002 I ir II priedų 7 skirsnio 2 dalis.

18 d. ji Eurostato duomenų sklaidos duomenų bazėje paskelbė duomenis apie atliekų apdorojimą[10].

3. IŠSAMUMAS

ES suvestiniams rodikliams parengti būtina, kad būtų pateikti išsamūs nacionaliniai duomenų rinkiniai. Dėl trūkstamų duomenų mažėja atliekų statistikos informacinė vertė. Duomenys yra neišsamūs tada, kai šalys neturi duomenų šaltinių arba kai duomenų nepakanka įverčiams parengti.

Renkant atliekų susidarymo duomenis, nuo 2010 iki 2016 ataskaitinių metų labai sumažėjo trūkstamų verčių ir šalių, pranešančių apie trūkstamas vertes. 2010 m. apie trūkstamas vertes pranešė aštuonios šalys, o 2016 ataskaitiniais metais tokių šalių sumažėjo iki trijų. Bendras trūkstamų verčių skaičius sumažėjo nuo 1 668 (2010 ataskaitiniais metais) iki 97 (2016 ataskaitiniais metais). Dauguma trūkstamų verčių buvo susijusios su namų ūkių atliekomis.

Atliekų apdorojimo duomenų tendencija yra tokia pati. 2016 m. apie trūkstamas atliekų apdorojimo vertes nepranešta, taigi, palyginti su 2010 ataskaitiniais metais, kai trūko 263 verčių, padėtis pagerėjo.

4. DUOMENŲ TIKSLUMAS

Duomenų aprėptis

Turi būti rengiama visų ekonomikos sektorių ir namų ūkių atliekų susidarymo statistika. Į šią statistiką turi būti įtraukiamos ir vykdant atliekų naudojimo bei šalinimo operacijas susidarančios atliekos, dar vadinamos antrinėmis atliekomis. Į statistiką taip pat turi būti įtrauktos mažųjų įmonių (mažiau kaip 10 darbuotojų) atliekos, nors, jei tik įmanoma, tokis įmonės neturėtų būti įtraukiamos į tyrimus.

Atliekų apdorojimo statistika apima visas šalyje panaudotas arba pašalintas atliekas, nepaisant jų kilmės. Pagrindinis Reglamento tikslas – užtikrinti, kad būtų renkami duomenys apie galutinę atliekų paskirtį. Reglamente nereikalaujama rinkti duomenų apie paruošiamojo apdorojimo operacijas. Tačiau kai kurios šalys pagal kai kurias apdorojimo kategorijas kaip galutinio apdorojimo duomenis pateikė paruošiamojo apdorojimo (pvz., rūšiavimo arba saugojimo) duomenis. Komisija (Eurostatas) paprašė šių šalių pataisyti savo duomenis. Apskritai, palyginti su 2014 m., 2016 ataskaitinių metų statistinių duomenų apie atliekas rinkimo aprėptis pagerėjo. Sumažėjo trūkstamų verčių skaičius ir atliekų dalis, kurią reikėjo apskaičiuoti, taip pat buvo naudojami papildomi šaltiniai. Palyginti su 2014 ataskaitiniais metais, 2016 ataskaitinių metų duomenų aprėptis pagerėjo aštuoniose šalyse. Tvirtinant 2016 m. statistinius duomenis, nustatyti du svarbūs faktai:

- kai kurios šalys dar negali pateikti duomenų pagal apdorojimo kategoriją „užpildymas“ arba užpildymo kategoriją naudoja tam, kad praneštų apie šalinimą sąvartynuose. Ši problema buvo nustatyta patvirtinimo metu. Komisija (Eurostatas)

[10] https://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/data/database

paprašė atitinkamų šalių pagerinti šią padėtį, kad būtų pateikti visiškai tikslūs duomenų rinkiniai;

- mineralinėms atliekoms teikiama palyginti nedaug reikšmės, tačiau jos sudaro didelę visų atliekų dalį. Dėl šios priežasties Komisija (Eurostatas) parengė papildomą rodiklį „atliekos, išskyrus stambias mineralines atliekas“.

Suskirstymas pagal ekonomikos sektorius

Manoma, kad bendras netinkamo paskirstymo pagal ekonomikos sektorius poveikis yra nedidelis. Abejotini atvejai paprastai nustatomi patvirtinimo metu, todėl jie paaiškinami arba ištaisomi. Tokių atvejų pasitaiko retai.

Atliekų kategorijos

Reglamente nustatyta, kad atliekų kategorijos, apie kurias turi būti pranešama ES, turi atitikti Europos atliekų statistikos klasifikatorių[11] (EWC-Stat). Klasifikatoriuje EWC-Stat nėra nustatyta konkretaus klasifikatoriaus, taikytino šalyje renkamiems duomenis.

Dauguma šalių renka duomenis pagal Europos atliekų sąrašą[12], kuris apima 839 rūšių atliekas. Komisijos reglamente (ES) Nr. 849/2010[13] yra pateikta Europos atliekų sąrašo kodų ir EWC-Stat kodų atitikmenų lentelė. Plačiai taikant šiuos du klasifikatorius, užtikrinamas aukšto lygio palyginamumas, bent jau suvestiniu lygmeniu, kurio prašoma Reglamente. Eurostato nuomone, bendras klasifikavimo paklaidų poveikis duomenų tikslumui yra nedidelis. Tais atvejais, kai klasifikavimo klaidos daro didelį poveikį, jos nustatomos dar per pirmąjį greitą patvirtinimą, ir atitinkama valstybė narė jas nedelsdama ištaiso. Viena iš tokių klaidų buvo aptikta 2014 m., o 2016 m. tokių klaidų nenustatyta.

Skirtumai tarp atliekų susidarymo ir atliekų apdorojimo

Atliekų apdorojimo statistika ir atliekų susidarymo statistika skiriasi keliais aspektais.

Nuo 2008 m pastebima, kad susidariusių atliekų kiekis nuo ES apdorotų atliekų kiekio skiriasi apie 200 mln. tonų. Šis skirtumas sudaro apie 10 proc. viso susidariusių atliekų kiekio. Nuo 2008 m. ši tendencija nesikeitė – atliekų susidaro daugiau, nei jų apdorojama. Didžiausias skirtumas – dumblo ir skystų atliekų, susidariusių apdorojant atliekas, srityje (apie 70 proc.), mažiausias – dirvožemio srityje (beveik 0 proc.).

Susidariusių ir apdorotų atliekų kiekių skirtumas atsiranda dėl kelių priežasčių. Šie skirtumai paaiškinti tolesnėse įtraukose.

- Ne visos atliekos yra apdorojamos toje šalyje, kurioje susidarė. Pagal Reglamentą importo ir eksporto duomenys nėra renkami, todėl dėl importo ir eksporto

[11] Dabartinė versija – Komisijos reglamentu (ES) Nr. 849/2010 nustatyta EWC-Stat 4 redakcija, apimanti 51 kategoriją.

[12] Nustatytas Komisijos sprendimu 2000/532/EB su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2014/955/ES. Europos atliekų statistikos klasifikatoriuje (EWC-Stat) klasifikuojama tik pagal atliekų medžiagas. Europos atliekų sąrašas yra gerokai detalesnis už EWC-Stat, jame klasifikuojama pagal medžiagas, medžiagų naudojimo būdus ir atliekų kilmę.

[13] OL L 253, 2010 9 28, p. 2–41.

susidarančių skirtumų negalima kiekybiškai įvertinti remiantis Reglamento duomenimis. Iš išorės prekybos duomenimis pagrįstų įverčių matyti, kad šiuo aspektu paaiškinamas maždaug penktadalis visos ES surinktų ir apdorotų atliekų kiekių skirtumo. Atskirose šalyse šis aspekto poveikis gali būti dar didesnis.

- Įtakos turi ir vandens kiekis atliekose. Visose atliekų kategorijose, išskyrus dumblą, pateikiamas įprastas drėgnas svoris. Paruošiamojo apdorojimo proceso metu, pvz., ruošiant šalinti skirtas atliekas (skystųjų atliekų, pvz., filtrato ar vandens riebaluose tipo emulsijos, apdorojimas), prarandamas vandens svoris, o į galutinį apdorojimą patenkančių atliekų svoris būna gerokai mažesnis.
- Kai kurios operacijos neįtrauktos į Reglamento II priedo taikymo sritį, kaip antai bendro atliekų deginimo įrenginių įmonės, kurios naudoja tik tam tikros biomasės atliekas kaip kurą.
- Ne visos atliekos apdorojamos tais pačiais metais, kuriais susidarė. Kai kurios atliekos yra laikinai saugomos. Taigi t metais apdorotų atliekų sudėtyje gali būti t–1 metais susidariusių atliekų, arba t metais susidariusios atliekos gali būti apdorotos t+1 metais.
- Apdorojant atliekas, gali susidaryti naujų rūšių atliekų ir dėl to padidėti susidarantis atliekų kiekis, pvz., deginant atliekas susidarę pelenai taip pat gali būti atliekos. Siekdama kiekybiškai įvertinti šį aspektą, Komisija (Eurostatas) skaičiuoja rodiklį „antrinės atliekos“ – bendrą apdorojant atliekas susidariusį atliekų kiekį.
- Apie nebenaudojamas transporto priemones arba įrangą pranešama tik teikiant atliekų susidarymo statistinius duomenis. Atliekų apdorojimas įvertinamas tvarkymo grandinės pabaigoje, t. y. po to, kai atliekos išmetamos ir surūšiuojamos. Transporto priemonę sudaro įvairios medžiagos, pvz., metalas ir plastikas. Apie šias medžiagas galiausiai pranešama teikiant atliekų apdorojimo statistinius duomenis. Taigi transporto priemonės ir panaši įranga teikiamoje atliekų apdorojimo statistikoje nurodomos tik išimtiniais atvejais.

Todėl skirtumas tarp susidariusio ir apdoroto atliekų kiekio atsiranda ne dėl skirtingos šių dviejų kategorijų statistinių duomenų kokybės, o dėl skirtingos šių dviejų kategorijų paskirties ir su jomis susijusių sąvokų skirtumų. Tačiau, atsižvelgiant į atliekų klasę, skirtumas neturėtų viršyti tam tikrų ribų. Jei šios ribos viršijamos, atitinkamos valstybės narės prašoma pateikti paaiškinimus.

5. PALYGINAMUMAS

Palyginamumas laiko atžvilgiu

Šalių teikiamos kokybės ataskaitos yra naudinga priemonė metodiniams pakeitimams ir jų poveikiui duomenų palyginamumui stebėti. Iš šių kokybės ataskaitų matyti, kad nuo 2004 m. beveik visos šalys padarė didelę pažangą tobulindamos nacionalinės atliekų statistikos rengimo metodus. Daugumoje šalių toliau gerėja: i) renkamų duomenų kokybė (pvz., šalinamos duomenų spragos ir gerinama aprėptis); ii) taikomų metodų veiksmingumas.

Dėl metams bėgant pagerėjusio duomenų surinkimo atsirado laiko eilučių pertraukų. Šalys tikslina ankstesnių metų duomenų rinkinius, kad tokių pertraukų būtų kuo mažiau, o naudotojai informuojami apie patikslinimus. Komisija (Eurostatas) pažymi nenuoseklias laiko eilutes sklaidai parengtuose duomenų rinkiniuose.

Šalių duomenų palyginamumas

Dėl bendrų apibrėžčių ir klasifikatorių šalių duomenų, susijusių su dauguma sektorių ir atliekų rūšių, palyginamumas yra pakankamai geras. Tačiau lyginant šalių duomenis vis dar iškyla problemų, susijusių su 4 skyriuje aprašytais duomenų aprėpties skirtumais. Siekiant geresnio palyginamumo, skelbiamas suvestinis rodiklis „atliekos, išskyrus stambias mineralines atliekas“.

6. ĮMONĖMS TENKANTI NAŠTA

Iš šalių kokybės ataskaitų matyti, kad šalys siekia kuo labiau sumažinti įmonėms tenkančią duomenų teikimo naštą. Tai matyti iš to, kad daugėja šalių, kurios: i) renka informaciją apie duomenų teikimo naštą; ii) gali įvertinti vidutinį laiką, kurio respondentams reikia klausimynams arba duomenų teikimo formoms užpildyti. Informacija iš respondentų surenkama naudojantis klausimynais arba nustatoma atlikus konkrečius tyrimus. Beveik pusė valstybių narių kaip pagrindinį atliekų statistikos šaltinį naudoja administracinius duomenis ir neapkrauna duomenų teikėjų papildomais klausimynais. Kitos šalys administracinius duomenis naudoja kaip vieną iš daugelio duomenų šaltinių. Mažųjų įmonių neįtraukimo į tyrimus klausimas sprendžiamas įvairiai[14].

Daugėja šalių, kurios yra įdiegusios arba ketina įdiegti elektronines duomenų teikimo sistemas. Naudojant šias sistemas, pagal atliekų teisės aktus reikalaujami duomenys iš atliekų apdorojimo įrenginių automatiškai perduodami nacionalinėms statistikos institucijoms.

7. RODIKLIŲ RENGIMAS

Parengti duomenys naudojami rodikliams apskaičiuoti. Pavyzdžiui, Eurostato svetainėje pateikiami ES darnaus vystymosi rodikliai „atliekų, išskyrus pagrindines mineralines atliekas, susidarymas“[15] ir „perdirbama atliekų, išskyrus stambias mineralines atliekas, dalis“[16]. Šie rodikliai pateikiami išreikšti kilogramais vienam gyventojui ir procentine šalyse apdorotų atliekų dalimi. Rodiklis „atliekų, išskyrus stambias mineralines atliekas, tvarkymas“ parodo

[14] Mažųjų įmonių neįtraukimo į tyrimo klausimas sprendžiamas įvairiais būdais: kai kurios šalys šias įmones įtraukia į imčių tyrimus ir ekstrapoliuoja rezultatus. Tačiau dauguma šalių visai neįtraukia mažųjų įmonių. Jei toks neįtraukimas atitinka Reglamento 3 straipsnyje nustatytus aprėpties ir kokybės tikslus, šių skaičių galima nepaisyti. Priešingu atveju šie skaičiai gali būti ekstrapoliuojami pagal koeficientais pagrįstus vertinimo modelius. Šalys yra nustačiusios skirtingas neįtraukimo ribas, daugiausia – pagal darbuotojų skaičių arba per metus susidariusių atliekų kiekį. Kai kurios šalys sujungia šiuos du kriterijus, siekdamos užtikrinti, kad būtų renkami ir mažųjų įmonių duomenys, jeigu jos viršija nustatytą atliekų susidarymo ribą.

[15] https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sdg_12_50/default/table?lang=en

[16] https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sdg_12_60/default/table?lang=en

galutinį šalyje susidariusių atliekų apdorojimą[17]. Priešingai nei duomenys, kurie yra renkami pagal Reglamentą, šis rodiklis apima ir eksportuotas atliekas, bet nepaima importuotų atliekų.

2018 m. gruodžio mėn. buvo priimtas žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinys[18]. Siekdamas stebėti Europos pažangą pereinant prie žiedinės ekonomikos, Eurostatas politikos formuotojams ir visuomenei suteikia galimybę lengvai susipažinti su atitinkamais duomenimis, pateikiamais kaip 10 rodiklių[19]. Rodikliai „atliekų susidarymas“, „maisto atliekos“, „perdirbimo sparta“, „konkrečių atliekų srautai“ ir „perdirbtų medžiagų indėlis į žaliavų paklausos tenkinimą“ rengiami naudojant pagal Reglamentą surinktus duomenis arba tiesiogiai gaunami iš šių duomenų.

8. LAIMĖJIMAI IR PERSPEKTYVA

Nuo 2016 m., kai buvo parengta paskutinė ataskaita, padaryta didelė atliekų statistikos duomenų rengimo pažanga. Šalys teikė vis išsamesnius duomenis. Šalių atliekų statistiniai duomenys, susiję su dauguma atliekų kategorijų ir sektorių, tapo gana gerai palyginami, daroma didelė pažanga siekiant išsamios duomenų aprėpties. Apskritai daugumos šalių duomenų kokybė yra tinkama. Į atliekų teisės aktus[20] su pakeitimais, padarytais žiedinės ekonomikos dokumentų rinkiniu, įtrauktos tikslesnės atliekų apdorojimo operacijų vertinimo taisyklės ir tikslesnės apibrėžtys. Dėl to pagerės ir skirtingų šalių atliekų statistikos palyginamumas. Komisija ir toliau bendradarbiauja su valstybėmis narėmis pasitelkdama kitas priemones, pvz., seminarus ir keitimąsi geriausia patirtimi. Statistinei stambių mineralinių atliekų analizei reikėtų papildomų pastangų.

Surinkus 2016 m. duomenis, šiuo metu turimi septynerių ataskaitinių metų, t. y. 2004–2016 m. laikotarpio, atliekų susidarymo ir apdorojimo duomenys. Ilgėjant laiko eilutėms, duomenys tampa vis naudingesni, pvz., rodikliams parengti arba su klimatu susijusiai analizei vykdyti.

[17] Šis rodiklis apima visas atliekas, išskyrus „stambias mineralines atliekas“. Tai nuoseklus rodiklių rinkinys, apimantis visas atliekų apdorojimo kategorijas, nurodytas Reglamento II priedo 8 skirsnyje. Rodiklių rinkinys pagrįstas Reglamento atliekų apdorojimo duomenimis, kurie atitinka valstybėse narėse tvarkomų atliekų kiekį. Be to, užsienio prekybos statistikos (COMEXT) duomenys ir šalių duomenys apie atliekų importą / eksportą naudojami tam, kad būtų galima į skaičiavimus įtraukti eksportuotų atliekų kiekius, o importuotas atliekas palikti neįtrauktas.

[18] https://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm

[19] https://ec.europa.eu/eurostat/web/circular-economy/indicators

[20] https://ec.europa.eu/environment/waste/target_review.htm